

Prædiken søndag d. 8. oktober 2017.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: !. Joh 7-12,19.

Gospelgudstjeneste med Nardus: First Loved Me.

Vi er så heldige at leve i et land, hvor vi siger, at vi er kristne.

Med det mener vi, at vi lever i et kristent land, hvor der også er plads til at have et lidt distanceret forhold til det med tro. Hvem af os, har egentlig helt fuldstændigt styr på det?

Mon ikke de fleste af os, når det kommer til stykket, vil have en vis sympati for kristendommens kernebudskaber og mon ikke de fleste af os, synes at det her med næstekærlighed lyder temmeligt godt, ja ligefrem fornuftigt.

Kirken har prædikeret næstekærlighed i knapt 2000 år, men når man kigger rundt i i verden, så kan man godt få den tanke, at det er et budskab, som ikke har sat sig helt vildt godt fast.

Jeg siger ikke, at I ikke hører efter, men jeg vil alligvel hævde, at der er et stykke vej at gå endnu, før vi kan sige at næstekærligheden for alvor rykker i verden.

Næstekærligheden er et af kirkens absolutte kernebudskaber.

Det var noget af det, som Jesus lagde allermest vægt på, og faktisk var det noget af det, som han gav sit liv for, at vi skulle fatte.

2 af 5

Næstekærlighedens hensigt er større end blot, at det skal være dejligt mellem to mennesker.

Næstekærlighedens hensigt og Jesu formål med at give sig selv, er intet mindre, end at verden skal blive et bedre sted.

Selvom det er mange år siden, Jesus kom til jord, vil jeg hævde at de ting, han sagde og viste os, stadig gælder og stadig kan gøre vores verden bedre.

Men næstekærlighed, hvordan gør mand et?

Det er et godt spørgsmål, og som med mange gode spørgsmål, så er der ikke et simpelt svar.

Evnen til at kunne elske kommer af at være elsket!

Du er elsket!

Måske har du aldrig tænkt, at du skulle være elsket af Gud. Det er måske heller ikke sådan noget, som mange af os går at tænker på, midt i hverdagens travle liv. Bare fordi vi ikke tænker på det, er jo ikke det samme, som at det ikke er.

I kirkens første tid, i det første 100 år efter Jesu opstandelse, gjorde man meget ud af at forklare kærligheden. Bibelteksten, som jeg læste, er et rigtigt godt eksempel på det.

Sagt ganske kort, siges der, at når vi er elsket af Gud, er det altid hans kærlighed til os, som er først og størst.

3 af 5

Måske har du prøvet at være forelsket og have sommerfugle i maven.

Det kan være enormt usikkert, for man ved jo ikke, om man er den eneste, som har sommerfugle i maven.

Hvad nu, hvis den man forelsker sig i, sket ikke gengælder de varme følelser?

Man tager sig sammen og siger, hvad man føler, eller man skriver det, og så er der lang ventetid.

Nu er ordene ude, og de kan ikke hænge i luften.

Hvad siger hun til det?

Er min kærlighed gengældt?

Med Gud er det lidt på samme måde, og alligvel sket ikke.

Tanken er, at længe inden vi tænker på, om Gud overhovedet er. Før vi overvejer om Gud mon skulle kunne elske os, så er Gud på spil med sin kærlighed i vores liv.

Vi opdager det måske sket ikke, men i enhver relation mellem Gud os os, er det Gud der er på banen først.

Initiativet er hans.

Dermed er fundamentet lagt for overhovedet at kunne elske. Det gælder uanset om det er kærlighed til Gud, eller kærlighed til medmennesker.

Evnen til at kunne elske er lagt i os af Gud, grundlagt af hans kærlighed til os. Du behøver ikke tvivle på, om du er elsket, for det er du! - Og dermed er du givet evnen til at kunne elske!

4 af 5

Det meget interessante ved Guds kærlighed er, at den kan gøre forhærdede kolde hjerter til varme bankende hjerter. Den kan gøre os i stand til at være næstekærlige.

Det er Guds kærlighed, som giver os kræfter og styrke til at kunne elske.

At være elsket gør noget ved os, især hvis vi opdager, at vi er elsket. Det går noget ved os.

Nu er det jo blevet efterår.

Om et øjeblik får vi alle en kastanje, med et lille hjerte på.

Måske tænker du, at det bare er en kastanje. Men hvad nu, hvis jeg siger dig, at den er et symbol på dig.

Alle der har samlet kastanjer med børn, ved at børnene ser uendelige muligheder i kastanjer, og at de bestemt ikke er ens for børnene. Der bliver lagt mærke til forskellen og inden vi får set os om, har børnene gang i at lave kastanjedyr, som i deres hænder får helt liv.

Børnene ser ikke hvad de har mellem hænderne, de ser, hvad de kan få, og så udvikler legen sig derfra.

Sådan er det med Gud, når han ser kærligt på os. Han kærlighed og kreativitet, gør os til bedre mennesker.

Hans kærlighed gør os i stand til at elske, for vi er elskede, sådan som vi.

Vi er endda elsket først!

5 af 5

Lad os gøre verden til et bedre sted, mine kære, lad elske....

Amen